

[P. Korsgaard.]

fornødne Forrentning af den meget store faktiske Gæld, som er paaført Landet, medens Tyskerne var her.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Det ærede Medlem Hr. P. Korsgaard har ikke helt forstaaet, hvad jeg sagde om det kommende Budget. Det er ikke rigtigt, at det eneste Forbehold, jeg tog, var Tjenestemandslønningerne. Jeg sagde bl. a. ogsaa: hvis vi kan komme af med de ekstraordinære Udgifter, og det er jo i Virkeligheden her, det største Forbehold ligger. Jeg skal minde om de meget store Ekstraudgifter, vi har til Rabatorninger og Tilskudsordninger af forskellig Art. I hvilket Omfang vi kan komme af med dem, om vi overhovedet kan det, er meget vanskeligt at overse. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at med de Priser paa vore vigtigste Eksportvarer, som vi kan vente i Løbet af det kommende Efteraar, vil der, hvis man skal opretholde Landbrugets Eksportproduktion, blive en Nødvendighed for overmaade store Tilskud til dette Omraade, og det vil, som jeg allerede fremhævede i Folketinget i Januar, naturligvis fuldstændig omstøde alle de Beregninger vedrørende Budgettet, som jeg i sin Tid fremsatte, og derfor ogsaa de Betragtninger, jeg her har fremsat i Dag.

Jeg skal dertil føje, at naar Skatterne giver forholdsvis store Beløb i det kommende Aar, 1946—47, saa er, saa vidt jeg kan skønne, en af Grundene den, at den ekstraordinære Formueopgørelse sidste Sommer har haft en gunstig Indflydelse ogsaa paa Indtægtsopgivelserne for mange Skatteyderes Vedkommende. Man kan imidlertid ikke vente en tilsvarende Virkning næste Aar, men man maa tværtimod vente, at de høje Skatter, der skal betales i 1946—47, i Kraft af Fradragsregelen fremkalder en Virkning i modsat Retning. Dertil kommer naturligvis, at de formindskede Indtægter i Landbruget, hvis der ikke gøres noget for at forhindre det, vil medføre mindre Skatter fra denne Kilde, saa at der altsaa stadig er betydelige Vanskeligheder og store Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Dækning af Statens Udgifter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at dette Forslag til Finanslov henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 om Om sætningssafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1053).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 om Om sætningssafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m., saaledes som det er vedtaget af det høje Folketing ved tredje Behandling i Gaar.

Den Ændring, der herved foreslaaes, drejer sig om Afgiftsberegningen, for saa vidt angaar Chokolade- og Sukkervarer, der af den Producent, som skal betale Afgiften, sælges direkte til Forbruger. Medens det normale ellers er, at Afgiften beregnes paa Grundlag af Indkøbsprisen, har man i det Tilfælde, hvor den paagældende selv producerer Varerne og altsaa ikke har nogen egentlig Indkøbspris, den Regel, at man gaar ud fra Salgsprisen, Detailprisen med Fradrag af en i Loven fastsat Procent.

Denne Procent har i de senere Aar naturligvis været bestemt ud fra den Detailavance, der var tilladt af Priskontrolraadet. Medens der hidtil har været en ensartet Detailavance for disse Varers Vedkommende, er Priskontrolraadet nu kommet ind paa at ønske forskellige Detailavancer for forskellige af de Varer, der omfattes af nærværende Lovforslag. Man vilde imidlertid faa en meget kompliceret Skatteberegning, hvis man skulde beregne Skat paa Grundlag af Salgsprisen minus en hel Række forskellige Detailavancer, og det er derfor i Lovforslaget foreslaaet, at Skatten skal beregnes paa Grundlag af Salgsprisen minus en af Priskontrolraadet beregnet Gennemsnitsdetailavance. Efter den Ændring, der er gennemført i det høje Folketing, er det fastsat, at den af Priskontrolraadet saaledes trufne Afgørelse skal kunne indankes for det i Lov om Priser oprettede Ankenævn. Der vil saaledes kunne ankes til dette Nævn, saafremt nogen, der er interesseret i Afgiften, maatte være utilfreds med den Afgørelse, der er truffet.